

**ПАМ'ЯТІ
ПАВЛА СТЕПАНОВИЧА СОХАНЯ**

На 87-му році життя відійшов у вічність Павло Степанович Сохань – відомий вчений, член-кореспондент Національної академії наук України, заслужений діяч науки і техніки, лауреат Державної премії УРСР у галузі науки і техніки України, засновник і незмінний директор Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України.

Народився Павло Степанович 18 листопада 1926 року в селі Новоіванівка Білопільського району Сумської області. Учасник Великої Вітчизняної війни. У 1953-му закінчив Харківський педінститут, а в 1963 р. – аспірантуру Інституту історії АН УРСР. Тут він подолав шлях від молодшого наукового співробітника до заступника директора інституту з наукової роботи. Понад два десятиліття П. С. Сохань очолював ним же заснований Інститут української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського.

Під його керівництвом інститут видав близько 500 різнопланових документів і матеріалів. У більшості видань Павло Степанович був головою редколегії, автором наукових передмов та коментарів.

Багаторічна плідна наукова діяльність П. С. Соханя була пов'язана з архівною спільнотою. Авторитетний дослідник історії тривалий час був членом редакційної колегії науково-практичного журналу “Архіви України”, а очолюваний ним інститут є співзасновником цього видання.

З-під пера вченого вийшли сотні праць у галузі всесвітньої історії, археографії і джерелознавства.

Павло Степанович – академік Міжнародної слов'янської академії наук, почесний член Болгарського філологічного товариства, дійсний член наукового товариства ім. Шевченка у Львові. П. С. Сохань вів активну громадську роботу як президент Товариства “Україна – Болгарія”.

Невтомна праця Павла Степановича відзначена високими нагородами: орденом “Знак пошани”, Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

Працівники Державної архівної служби України глибоко сумують з приводу цієї тяжкої втрати і висловлюють щирі співчуття родині та близьким Павла Степановича Соханя.

ПАМ'ЯТІ
ГЕОРГІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА ПОРТНОВА
(23.07.1948 – 20.08.2013)

Георгій Володимирович Портнов народився у 1948 році у місті Києві в сім'ї військовослужбовця. У 1972 р. закінчив Московський державний історико-архівний інститут за спеціальністю “історик-архівіст” і в цьому ж році за направленням розпочав трудову діяльність на посаді інспектора у відділі відомчих архівів Архівного управління при Раді Міністрів УРСР. Потім був призваний до лав Збройних сил. Після служби у червні 1974 року повернувся на

роботу до Архівного управління.

За 36 років служіння архівній справі Георгій Володимирович пройшов усі основні посадові ступені від інспектора до заступника Голови Держкомархіву України (з 1974 р. – інспектор, старший інспектор Архівного управління при Раді Міністрів УРСР; з 1978 р. – начальник відділу комплектування, обліку і експертизи Головархіву УРСР; з 1979 р. – начальник відділу комплектування, відомчих архівів і діловодства Головархіву УРСР, голова профспілкового комітету Головархіву України; з 2000 р. – начальник відділу формування НАФ та діловодства Держкомархіву України; з 2003 р. – заступника Голови Держкомархіву України).

За час роботи Георгій Володимирович зробив великий внесок у розвиток української архівістики, справу формування, збереження й використання Національного архівного фонду, брав активну участь у розробці базового архівного закону “Про Національний архівний фонд і архівні установи”. Він був автором низки нормативно-правових актів з питань діловодства та архівної справи, затверджених постановами